

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobkyně: **VYRTYCH BUILDING a.s.**, IČO 27249948
sídlem Židněves 116, 294 06 Židněves
zastoupena advokátem Mgr. Martinem Vondroušem
sídlem 8. března 21/13, 460 05 Liberec

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5

za účasti: **a) CETIN a.s.**, IČO 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
b) městys Březno
sídlem Březno 13, 294 06 Březno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2023, č. j. 070223/2023/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodanou elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem dne 7. 9. 2023 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a Ing. Jarmily Nováčkové a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav (dále jen „stavební úřad“) ze dne 12. 4. 2023, č. j. 57099/2023/VH/LeHl (dále jen „společné povolení“). Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 a podle § 15 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 vydal společné povolení stavebníkovi, jímž je městys Březno, pro stavební záměr „*Lokalita pro výstavbu 9 RD v Březně, vodovod a splašková kanalizace*“ (dále jen „sporný stavební záměr“).
2. V žalobě žalobkyně rozporuje zákonnost napadeného rozhodnutí tím, že stavební úřad ani stavebník v lokalitě sporného stavebního záměru hodnověrně neprokázali absenci výskytu roháče obecného, který je zvláště chráněným druhem živočicha. Stavebníkovi vytýká, že již

měl lokalitu částečně vykácet a vypálit. Tímto postupem byla žalobkyně zkrácena na svých právech, protože na vykáceném a částečně spáleném území může znalec mnohem obtížněji provádět své zkoumání. Souběžně žalobkyně žádá i o přiznání odkladného účinku žalobě, aniž by však specifikovala, čím konkrétně jí má být způsobena vážná újma.

3. Usnesením ze dne 14. 9. 2023, č. j. 54 A 76/2023-43, předseda senátu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval žalobkyni, aby ve lhůtě do 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnila podanou žalobu o konkrétní tvrzení, v čem se cítí být napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácena na svých veřejných subjektivních právech. Současně ji poučil, že pokud podanou žalobu nedoplní, může být odmítnuta. Žalobkyně totiž v podané žalobě neuvedla, v čem se možný zásah do životního prostředí brouka roháče obecného protíná s její právní sférou.
4. Dne 22. 9. 2023 žalobkyně upřesnila, že v k. ú. Březno u Mladé Boleslavi, obec Březno, vlastní pozemky st. p. XA a st. p. XB a dále p. č. XC, p. č. XD, p. č. XE, p. č. XF, p. č. XG, p. č. XH, p. č. XI, p. č. XJ a p. č. XK. Dle žalobkyně roháč obecný žije na pozemcích, na kterých má být realizován sporný stavební záměr, zejména na pozemcích p. č. XL, p. č. XM, p. č. XN, p. č. XO a p. č. XP, v jejichž bezprostřední blízkosti jsou pozemky žalobkyně, a je pravděpodobné, že se vyskytuje i v okolních pozemcích. Tím, že je stejně jako porosty v okolí decimován, může uhynout celá populace, a to i na jejích pozemcích, čímž bude zasaženo životní prostředí žalobkyně. V této souvislosti žalobkyně zrekapitulovala právní úpravu a komentářovou literaturu ve věci práva na příznivé životní prostředí a poukázala na svá procesní práva v mezích zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zejména v obecné rovině zdůraznila porušení práva na spravedlivý proces. Podotkla, že ve správním řízení žalovaný a stavební úřad nezpochybňovali její oprávněnost řešit otázku životního prostředí, přičemž žalovaný měl dokonce stavebnímu úřadu nařídit, aby se detailně zabýval možným výskytem roháče obecného.
5. Soud shledal, že žalobkyně ani přes doplnění podané žaloby přijatelným způsobem nevysvětlila svou předpokládanou aktivní žalobní legitimaci.
6. Podle čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, která byla jako součást ústavního pořádku České republiky vyhlášena usnesením předsednictva České národní rady pod č. 2/1993 Sb., má každý právo na příznivé životní prostředí.
7. Podle § 2 s. ř. s. poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
8. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
9. Ústavou zaručené právo na příznivé životní prostředí bezpochyby náleží všem fyzickým osobám, nicméně žalobkyně je osobou právnickou. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) v otázce svéprávnosti právnických osob vychází z teorie fikce, tj. právnické osoby považuje za reálně neexistující subjekty, jejichž právní osobnost se odvíjí teprve od vůle zákonodárce. Proto podle § 20 odst.

1 občanského zákoníku platí, že „[p]rávnícká osoba je organizovaný útvar, o kterém zákon stanoví, že má právní osobnost, nebo jehož právní osobnost zákon uzná. Právnícká osoba může bez zřetele na předmět své činnosti mít práva a povinnosti, které se slučují s její právní povahou.“ Tomu odpovídají též závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 1. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 15/93, dle kterých **se může právnícká osoba domáhat práva na příznivé životní prostředí pouze v tom rozsahu, v jakém to dovoluje její povaha.** To zdejší soud chápe tak, že otázka příznivého životního prostředí musí přímo souviset s předmětem činnosti, vlastnickými právy a účelem existence právnícké osoby. V opačném případě se jedná o *actio popularis* nesouvisející s osobností právnícké osoby, s níž platná právní úprava soudního řízení správního nepočítá.

10. Žalobkyně se svou žalobou domáhá výhradně ochrany brouka roháče obecného jakožto zvláště chráněného druhu živočicha, nicméně není (resp. netvrdí, že by byla) fyzickou osobou, spolkem na ochranu přírody či právníckou osobou sdružující fyzické osoby se zájmem na ochraně přírody v dotčené lokalitě, územním samosprávným celkem či žalobcem chránícím veřejný zájem ve smyslu § 66 s. ř. s. Je podnikající obchodní korporací (akciovou společností) v režimu zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů. Ani k výzvě soudu přitom přesvědčivě nevysvětlila a nedoložila, jak by se mohlo nepříznivě dotknout ohrožení roháče obecného jejího podnikání či vlastnických práv. Z ničeho neplyne, že by podnikala jako provozovatel badatelského prostoru pro entomology, ve své činnosti využívala produkty roháče obecného nebo že by pro její odbyt byla důležitá existence blízké lokality s výskytem tohoto chráněného živočicha.
11. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace je ovšem dáno pouze tehdy, pokud žalobkyně logicky konsekventně a myslitelně tvrdí možnost dotčení své právní sféry napadeným rozhodnutím [obdobně viz odst. 34 odůvodnění usnesení rozšířeného Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS]. Jelikož se žalobkyně v podané žalobě domáhá ochrany veřejného zájmu na příznivém životním prostředí pro brouka roháče obecného, je bezpodmínečně nutné, aby se tento veřejný zájem přímo protínal s její právní sférou coby obchodní korporace (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS). Přezkum napadeného rozhodnutí v soudním řízení správním je ovládán dispoziční zásadou, a proto soudu nepřisluší, aby se jakkoliv stavěl do role advokáta žalobkyně a sám aktivně domýšlel, z jakých důvodů by se mohlo napadené rozhodnutí dotýkat její právní sféry (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
12. V doplnění žaloby žalobkyně opět uvedla toliko obecná tvrzení o údajném dotčení životního prostředí brouka roháče obecného, aniž by navzdory předcházejícímu poučení ze strany soudu jakkoliv upřesnila, v čem konkrétně toto dotčení souvisí s jejím podnikáním či vlastnickými právy. Soud proto vycházel z toho, že v obchodním rejstříku má žalobkyně zapsány předměty podnikání „výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení“ a „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“. Ve sbírce listin obchodního rejstříku soud dále ověřil, že ze „Zpráv o vztazích mezi ovládající osobou a osobou ovládanou a mezi ovládanou osobou a osobami ovládanými stejnou ovládací osobou za účetní období 2022“ ze dne 29. 1. 2023 nevyplývají žádné užší vazby žalobkyně na právnícké osoby zabývající se ochranou přírody. Stejně tak stanoví žalobkyně ze dne 11. 11. 2010 ve znění změny ze dne 23. 6. 2014 v § 2

upravují předmět podnikání, který neobsahuje žádnou bližší souvislost s ochranou přírody a ani zbývající část stanov ochranu přírody nijak nezmiňuje. Na své webové stránce s fotografií areálu sídla pak žalobkyně uvádí ke své činnosti jediný údaj, a to „*pronájem průmyslových prostor*“. Nelze bez dalšího myslitelně dovodit, že by ochrana brouka roháče obecného měla jakýkoliv podstatný význam pro podnikatelskou činnost žalobkyně či její vlastnická práva k nedalekým pozemkům či stavbám a její právní sféru vůbec (§ 2 s. ř. s.). Nelze si představit, že by údajná nedostatečná ochrana tohoto živočicha mohla způsobit žalobkyni jakoukoliv myslitelnou újmu na jejím podnikání, jakožto hlavním smyslem její existence, a s tím souvisejícími právy. Žalobkyní dále zmiňované porušení procesních práv se pak váže jen a pouze k problematice ochrany životního prostředí roháče obecného, a tedy nepředstavuje samostatný důvod dotčení její právní sféry (ostatně procesní právo vždy slouží jen k ochraně konkrétních hmotných práv a samo o sobě jako důvod aktivní procesní legitimace neobstojí). Podaná žaloba je proto *actio popularis*, kterou však dikce § 65 odst. 1 s. ř. s. vylučuje.

13. Soud tedy I. výrokem tohoto usnesení žalobu podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl jako podanou osobou zjevně neoprávněnou, neboť v rozsahu uplatněné žalobní argumentace není myslitelné dotčení žalobkyně na jejích veřejných subjektivních právech (§ 2 s. ř. s.). O návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tak soud nerozhodoval, protože žaloba není projednatelná.
14. Výrokem II tohoto usnesení soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), že se žalobkyni vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích), neboť žalobu odmítl před prvním jednáním.
15. Výrokem III tohoto usnesení soud rozhodl o náhradě nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
16. Výrokem IV tohoto usnesení soud v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. nepřiznal osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim v řízení neuložil žádné povinnosti.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu